

SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip. Leg. PM 26-1980,ndm.25 4-VII-1982

ENTRE L'ESPASA I LA PARED

Adesiara ensepegam amb notícies tan absurdes i oposades en els sentiments i comprensió de la persona que sense massa profunditzar necessàriament quedam inclosos entre l'espasa i la pared.

El punt de mira del món actual està centrat a damunt les Malvines, petites illes del sud de l'Atlàntic, desconegudes per casi tot-hom que fins i tot gran part dels universitaris no havia sentit mai anomenar. Aquesta petita terra congelada més de la mitad del temps de l'any ha estat el pretext d'una insensata guerra moguda per dos països occidentals, Anglaterra i l'Argentina que són la causa de tenir col·locada a la gent entre l'espasa i la pared per aclarir qui és el culpable de tan odiosa carníceria.

A pesar que avui, les nacions totes arreu, estan abocades a una insensata carrera armamentística que fatalment condueix a la humanitat directament pel camí de l'amargura, ningú no havia pogut pensar que els dirigents de dos països de l'anomenada civilització cristiana que per unes insignificants pelades muntanyes haguessim comès la selvatjada d'enviar a morir en aquelles allunyades terres a una joventut innocent, que no era culpable de res.

L'impacte produït per tan inesperada notícia és la causa que la gent en sana mentalitat cristiana quedàs una vegada més inclosa entre l'espasa i la pared al considerar el poc respecte a la vida de les persones, dels provocadors de la guerra que es diuen creients. Sense

mirament es violat el sagrat manament del "no mataràs", que des de sempre ha estat l'orgull del sincer sentir de l'autèntica religió cristiana.

Es és imprescindible repetir constantment en els responsables de la violència que el matar és un assassinat premeditat tan odiós com tots els demés. "L'autoritat militar argentina justifica els sacrificis de les seves tropes en la fe absoluta que Déu les ajudarà a derrotar a l'enemic". És una grosseria les propries formulades pels impulsadors de la brega demanant la pau per llavors fer la guerra. No existeixen arguments vàlids en resoldre els problemes mitjançant les armes. Per gran que sigui el capital de petroli de les Malvines, no val tan sols les llàgrimes d'una mare que ha deixat el seu fill allà enterrat.

Quan s'ha arribat a la recta final del segle XX i els gloriosos fets de les armes ja han passat a la història, suposa que els pobles civilitzats han canviat de mentalitat. Ara l'orgull i valentia de l'home consisteix en fer la pau i no la guerra. Hi ha altres camins per la popularitat. Avui, ja és més digne d'alabança el dirigent que amb els seus esforços contribueix a resoldre els problemes socials per la bona convivència entre els ciutadans, que tota la glòria de la junta militar argentina o de "La Dama de Ferro anglesa", amb el triomf en la batalla de les Malvines, obligand als seus soldats a lluitar cos a cos amb la baioneta calada.

Bartomeu Estrany.

«CALA PI»

Arribat el dia d'anar d'excursió, tots preparats, amb equipatge més bé d'estiu partirem en direcció a Cala Pi. Primer passarem per Randa, Lluçmajor i Ca's Busso, e on berenarem, be guérem refrescs i tots xalets agafam una altra vegada l'autocar. Feim un altra estació, que no podiem deixar pel valor que tenia, dins la història de Mallorca, més ben dit Prehistòria, era un poblat que data d'abans de Crist.

Més envant l'autocar ens deixà per la carretera i els que vàrem voler anàrem a peu i els altres qualcant. I camine, caminaràs, vora un torrent, per cert molt sec. No veiem abaix d'arbres que hi havia. Ens trobarem que n'hi va haver un altre que desembocava en el mateix lloc. Tractarem de trobar un altre sortida, i així va esser. A l'altre costat descobrirem un camí molt bo que conduïa directament a la platja. La mar era verda i l'arenal molt bonic. A cada costat hi havia uns grans penylls. La platja era estreta, fent una bona endinsada. Hi havia molta de gent i preferirem anar a nedar a La Ràpita, platja gran i molt oberta. Per dinar trobarem pins. Armarem un ballet i així, cantant i ballant acabarem l'excursió.

Maribel Amengual.

EXCURSIÓ A...

CABRERA

Dia 18 de Juliol. Partida a les 8 h. de la Plaça de S'Estany per esser a les 9 h. a la Colònia de Sant Jordi, hora de partida de la barca, hi haurà dues hores de navegació. Estirem tot el dia per Cabrera. Pensau a dur pa i llauna que allà no hi ha restaurants.

El preu per persona, sense incloure l'autocar, es de 1.000.-Ptes.

Els interessats poden apuntar-se, abans de dia 9 de Juliol, per assegurar passatges, com és costum, al Club Jovent Unit o al Cafè Amengual.

Grup Excursionista.

"XERRADES"

Dia 18 de juny, En Francesc Obrador, Secretari General d'U.G.T. balear, acompanyat de Jospe Moll, President de la Federació Socialista Balear; Josep González, Secretari Gral. d'U.G.T. Mallorca i Rosa Fernández, Secretària d'Acció Social Socialista de Mallorca, donaren una conferència a la vila.

A pesar dels mundials la conferència va esser concorreguda i la pluja de preguntes la allargà fins a altes hores de la nit.

Els temes més tractats foren: El centralisme de la seguretat social que fa tothom s'hagi de traslladar a Ciutat per accidents o malalties que es podrien curar a distints punts de Mallorca. El problema de que hi ha metges que cobren de la seguretat social i no es dediquen per complet, sinó que, en perjudici dels malats assegurats, i ocupant el lloc d'altres metges sense feina, naveguen dins un "pluriempleo". Els pobles no tenim representants dins la seguretat social que defensin els nostres interessos, que puguin protestar per nosaltres quan no ens atenen degudament; però que aquests elements no siguin només consultius, perquè aleshores seguiran fent el que vulguin amb els nostres doblers.

Una suma exagerada de cotització cau damunt els obrers assegurats (40%). La seguretat Social tindria que esser general per a tothom i cotitzar en proporció als ingressos i bens de cadascú; així l'obrer cotitzaria molt manco (10 o 15%), donant la possibilitat i la confiança a moltes empreses petites a poder donar participació a més obrers,

Acció Social

A la reunió de Ca Ne Caia, que va convocar l'Ajuntament d'U.C.D., no es va poder arribar a aclarir lo de les normes subsidiàries o el nou pla, perquè a l'hora d'estrenyer, quan les coses s'anaven a aclarir, quan pareixia que el poble tenia dret a votar altres possibilitats, se'ns va canviar de tema; ens va presentar la necessitat d'una residència. És clar que és necessària una residència i és clar que en aquell moment això va esser un caramel. I, però, No va esser una manera de no parlar més de les normes aquestes, deixar-ho a l'aire, com si tothom hi consentís i fer-ho a la seva manera sense la participació del poble?

No hi ha dubte de que és important una residència, però, no creis que a darrera es quarter és enfora? No seria millor pels nostres vellets a Ca Ses Monges, a la part de les escoles d'un temps, que és obra nova utilitzable? Amb un pressupost molt més reduït, aprop de per tot, devora l'església. És una possibilitat que pot tenir-se en compte.

Me va agradar molt l'idea d'un patronat on no tengui la iniciativa o el cap davant ni la Parròquia ni l'Ajuntament. El que no me va agradar tant va esser que, acabat de dir això, el batlle va seguir dient que ells ja tenien terreny, que les farien un 75% de rebaixa pels plans, que la residència costaria VINT MILIONS i que la distribució seria de la següent manera: DEU MILIONS l'Estat, DOS MILIONS l'Ajuntament i VUIT MILIONS el poble.

Jo crec que si s'ha de fer un patronat, tot el que va dir després, hi sobra, perquè aquest patronat que representarà el poble és el que ha de decidir lloc, plans, pressupost, etc...

Pere Fons

Esports

El CS Vilafranca en marxa

PLANIFICACIO.

O això és el que pareix al menys. La directiva, ja treballa en la planificació de totes les plantilles.

La tasca començada és grossa. Després de la lligó apresada amb els errors de la passada temporada, la "Campanya 82-83" suposa, sobre tot pel primer equip, tot un repte, tant a nivell de directiva com de jugadors per demostrar a l'afició local que el Vilafranca no està mort, encara que a molts les pesi que no sigui així.

LA DIRECTIVA UNICA RESPONSABLE.

La directiva s'ha de responsabilitzar del èxit o fracàs, que dependrà de dues constants: la primera, l'entrenador que escollesqui i segona, de assegurar-li un plantilla llarga.

La pretensió de la Junta Directiva, era la de que el ex-jugador del Vilafranca Dario Fernández, es fes càrrec i responsable tècnic del primer equip, cosa que pareix més que probable. En quant a jugadors, se té notícies que momentàneament hi ha molta indecisió per part de molts. Serà, per tant, necessari i al mateix temps un estímul pel propis jugadors locals el que se fixin jugadors de fora poble, els que facin falta naturalment, per assegurar la formació d'una plantilla que forçosament ha de ser capaç de contrarrestar els imprevists.

- 5 -

LA CANTERA.

S'haurà d'atendre amb més mirament, d'ella dependeix el futur. Se precisa també d'un equip de tècnics que no sols han de treballar individualment, sinó en equip per resoldre els problemes que afectin al conjunt del club.

LA SECCIO DE VOLEIBOL.

Del voleibol, seran tres els equips que formin aquesta secció esportiva que tan bons resultats ha obtingut i que segurament seguirà recollint. L'atenció de la directiva també ha d'estar damunt aquestes al·lotes, perquè se sentin totalment integrades al C.S.Vilafranca.

AL PRESIDENT.

Per acabar aquesta crònica, l'equip de redacció de "Santa Bàrbara" vol enviar al president del Club, Llorenç Rabassa que es troba hospitalitzat, el desig d'una presta recuperació.

Miquel Barceló.

"TORNEIG DEL MELÓ 82"

CANÇONS

Quan ses campanes repiquen
sa senyera és que posam
molts n'hi haurà que ja tendran
ganes de festa i somriuen.

Dia de festa major
és la Beata de cada any
emperò aquesta d'enguany
és de lo bo, lo millor.
El dimoni i caparrots,
es flabiol i xeremies
sortiran tots aquests dies
alegrant els vells i al.lots.

Segur que farà el dimoni
molta por an els infants
però a ses joves més grans
no els en fa el purgatori.
Per anar-se'n aferrades
de por no ne tenen pena
es joves n'estan contentes
millor deu que sis besades.

No és que ho vulgui criticar
que seria fer rialles,
s'animal millor està
si va fora cabecades.

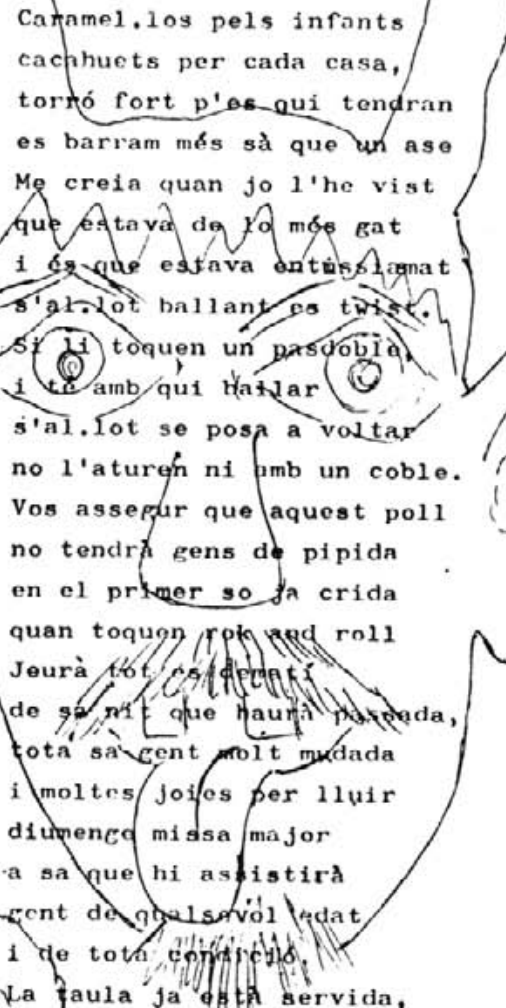
Lo que a molta gent etreu
és es cós de Sant Martí
tant si és casat com fadrí
o al.lot, hi correrà al peu.

Tendrem funció de teatre,
de focs, covets i rufolles,
sa música de Porreres,
bebenes, bon espectacle.

Com que tothom vol fer festa
petits, jovenets i grans,
amb se vestir tiraran
sa casa per sa finestra.

Bracerols d'or i argent,
igualment moltes vietes,
duran moltes cadenes
la major part de sa gent.

Podràs comparar si tens ganes,
per tirar a ses al.lotes,
amb un elàstic pilotes,
també moltes d'avellanes

Caramel, los pels infants
cacahuets per cada casa,
torró fort p'es qui tendran
es barram més sà que un ase
Me creia quan jo l'he vist
que estava de lo més gat
i és que estava entusiasmat
s'al.lot ballant es twist.
Si li toquen un pasdobla,
i tu amb qui ballar
s'al.lot se posa a voltar
no l'aturen ni umb un coble.
Vos assegur que aquest poll
no tendrà gens de pipida
en el primer se ja crida
quan toquen rot i roll
Jeurà tot esidentat,
de sa nit que haurà passada,
tota sa gent molt mudada
i moltes joies per lluir
diuenço missa major
a sa que hi assistirà
gent de qualsevol edat
i de tota condició.
La taula ja està servida,
preparada per dinar
d'arròs paella que bé va
amb sa porcella rostida.
De fruita, melicotó,
pera i poma natural,
però estam tots esperant
sa tellada de meló.
La festa ja s'ha acabada
per enguany que ha anat molt bé
Déu fagi que l'any qui ve
poguem fer una passada.

LA BEATA MALLORQUINA
QUE PER TOTS INTERCEDESQUI
QUE A TOTS ENS PROTEGESQUI
VISCA SANTA CATALINA!!.

Joan Nicolau Gayà

Joan Torretes

L
A

B
E
A
T
A

- 7 -

AVANÇ del programa de La Beata

A l'hora d'acabar la revista no estava detallat el programa de La Beata. Com l'any passat pareix que l'Ajuntament durà les festes.

Pensam, segons hem pogut averiguar, que hi haurà actes com aquests: Passacarrers, corregudes a peu, bicicletes, futbito, voleibol, futbol; exposicions, teatre, festa a la vellesa, tir al plat; banda de Porreres, focs artificials, balls regionals, berbena i cavalls. Un vi espanyol per a tothom a la casa de la vila.

L'any passat ses Festes de La Beata costaren unes NOU-CENTES MIL PESSETES; pareix que amb una quantitat com aquesta es poden fer unes festes de pinyol vermell.

L'equip de redacció desitja
a tots els vilafraquers unes
agradables festes d'estiu.

ELS ALLS

A Ca'n Tià Ros, a una taula d'home granats, v^orem moure el tema dels alls. Entre aquesta rotllada hi havia En Sebastià Gorrió, home de 58 anys, petitet, però valent i treballador incansable; honrat i amic de la veritat.

A En Sebastià ajudat pels seus companys, li feim unes preguntes:

P.- Quants d'anys fa que a la vila es sembren alls en gros?

S.- Fa més de cinquanta anys que se'n fan a corterades.

P.- Quantes quarterades se'n sembren més o manco cada any?

S.- Un any amb altre passen ses 25.

P.- A quin temps es sembren els alls?

S.- A 25 de gener. Es sol començar per Sant Antoni.

P.- Com es sembren els alls?

S.- Ets ais se sembren amb sa mà, d'un en un, amb s'ui per amunt.

P.- Una quarterada d'alls, quants de quilos pot fer?

S.- Uns mil quilos per cortó, o sigui quatre mil per corterada,

P.- Normalment, què valfa i què val un quilo d'all?

S.- Antigament ets ais no se venien en a quilos sinó a tant es manat.

P.- I quantes cabeces tenia un manat?

S.- Un manat tenia 25 cabeces i ara fa cinquanta anys un bon manat valia una pesseta i fa trenta anys 1 quilo d'ais valia quatre pessetes.

P.- I actualment, com es paga s'all?

S.- Ara un quilo d'ais ja es paga a 50 ptes.

P.- I on se'n duen els alls?

S.- Sa major part a s'estranger.

P.- No s'ha format mai una cooperativa?

S.- A Vilafranca no hi he vist res d'això.

I així ens passa moltes vegades, tothom vol defensar els seus alls, i ens deixam enganar pels intermediaris que, a lo millor, compren els alls un any per l'altre i a l'hora de collir-los han pujat deu o vint pessetes o més i el pagès honrat i home de paraula es deixa de guanyar quantitats considerables que mit justament li perteneixien. També pot perdre el comerciant, si no torna la barriana arrera, com a vegades passa, essent així més polissó i manco ho rat que el pagès.

Això fa pensar que és hora d'unir-nos en cooperatives per defensar els nostres interessos.

Carretera

El batle va començar aquest tema a una reunió a Ca Na Caia dient: "els doblers o la vida", volent dir que si la carretera passa per dins el poble hi ha molta gent beneficiada perquè hi ha un nombre crescutet que han montat el negoci devora la carretera, com cafès, tendes, ferreries, panaders, etc., i bastants d'agricultors duen directament del camp els seus productes, com melons, alls, enciam, tomàtiques, etc, eliminant així intermediaris.

Per altre banda hi ha el perill de tota carretera; els accidents, ¿què és el que pesa més?, ¿es poden evitar les terribles desgràcies posant senyals de reducció de velocitat, semàfors, etc.? Pareix, com altres vegades, que el poble té la paraula. ¿El poble dirà el què vol o es quedarà mut parlant i remugant darrera, darrera?.

Pere Fons.

CARTA OBERTA A

LA REDACCIÓ DEL FULL

Sr. Director:

Jo no sé si qualcú ha tingut la mateixa idea meva, però crec que a la revista hi fan falta dues planes més (o dos fulls), a saber: una, la principal, seria que n'hi hagués una d'humor d'acudits (xistes), no "verds" o de passa-temps, però que fessin riure i que fossin inèdits, o d'endevinalles, o altres coses per l'estil, i així la revista seria molt més entretinguda i amena.

Vos posaré un exemple per saber més o menys el que és la meva idea: (ja es sabut), "Damunt un terrat en el mes de Gener, hi ha sis - moixos: què fan?, (la resposta el mes que ve). - Fan mitja dotzena.

L'altre seria, que en el poble hi hagués un cronista que cada mes anàs contant les peripecies del poble amb un article, o sigui, una crònica, com molts de pobles fan, casi cada dia per radio o pel diari, que tracten dels - problemes, com són: actes socials, culturals, de les juntes de l'Ajuntament, dels problemes del camp, de l'aigua. Es a dir, de tot el que pugui interessar als vilafranquers, perquè a les notícies fresques no hi caben moltes coses (o no les hi posen) i amb una crònica es podrien explicar molt millor i amb més detall. ¿Val?.

- A jo no me fessen cronista que m'agafaria molta suor, hi hauria qualche "ufe" en tant d'olor que vos aclucarien sa vista.

Jaume Nigorra.

NO
TOT
HA
DE
FREGAR
I
AGRANAR

El passat dia deu, totes les dones que anam a fer net al club vàrem esser convidades a fer una passetjada. La contaré un poc damunt - damunt.

Vàrem partir uns quaranta-cins, ja que vingueren tots els marits de les casades i uns nins petits, partirem cap a Santaní, on férem una visita a l'església, que és molt polida i dins - ella una de les més valioses joies de Mallorca, el seu orgue, és una meravella.

Visitàrem unes quantes platges, i a Cala D'Or s'hi banyaren uns quants. S'estava molt - bé, però es feia l'hora de dinar i seguïrem cap a Ca N'Agustí, on ens hi esperava un bon dinar.

Seguïrem després cap a Cala Millor, safari, Costa dels Pins i tot seguit cap a La Vila, per acabar cantant "Adios con el corazón", que a tots ens sonà com a despedida...

Catalina Not.

RELIGIOSOS I CRISTIANS

A vegades pens que confonem aquestes dues paraules -religiós i cristià-. Tots els qui tenim una certa creença, un temor o pensam que hi ha alguna cosa més enllà de les nostres possibilitats de demostrar-ho som religiosos. Tots els qui ens anomenem capellans, freres, monges, ermitans, etc., som religiosos.

Tots els qui resam, anam a missa, confessam, etc. som religiosos perquè ens volem lligar d'alguna manera a qui deim Déu, o aquest -ser que de paraula o de costum proclamam. Sota nes, vestits de monge, vels dalt el cap de les dones, escapularis penjats pel coll, estàtues, estampetes, aigua de Lourdes, etc., són signes religiosos. Però aquests signes es poden convertir amb contra-signes.

El distintiu d'un cristià, diu Jesucrist, és l'Amor traduït en justícia, igualtat, compassió, perdó, etc. Un qui va a missa, resa, etc, però té més del que ha de menester per a viure, pot ésser que sigui un religiós, però no un cristià, perquè retén el que fa falta a un altre.

El que resa, però llavors crítica, parla malament, posa calúmnies o deixa de fer una cosa tan senzilla com és saludar, se li pot dir un religiós, però de cap manera un cristià perquè s'estimar, segons Jesús, romp tota barrera. El que resa, però no és capaç de defensar un altre, testimoniar en veritat i denunciar la injustícia vengui d'allà on vengui, és un simple religiós, però no un cristià. Un cristià creu en la utopia o en la possibilitat d'un regne de justícia, d'amor, de pau a on tothom sigui lliure i tenguí els drets que li perto-

quen pel simple fet de ser un habitant d'aquesta planeta i lluita per aquest món i viu segons aquestes veritats.

Pere Fons,

COMENTARIS

- Si es blat grana bé, sol retre i poden omplir molts de sacs, m'han dit que han de fer es cami plegats vostè i es rector de Petra.
- Déu li hagi concedit es perdó a Monsenyor Joan Hervàs, Pere, si tu te'n vas sa guarda quedarà sense pastor.
- Quan era petit jugava a la teia a un joc que se deia oradors, si se'n van es dos rectors quedarem com madò Moreia.
- A un ca vei no li poden fer cus-cus perquè de vegades se torna mossegador, pau, justícia i amor no t'ho sentirem a dir pus.
- De vegades van sense timó els "barcos" si perden es capità, segons què no ho podre contar perquè sa censura hi passarà es borrador.

Jaume Nigorra,

LA CONFIRMACIÓ

Pot ser que no es recordin que dia 20 de Juny, un grup de 25 al.lots i al.lotes del nostre poble, es confirmaren.

Doncs si, després d'uns sis mesos de charles damunt la vida religiosa, hem procurat resoldre els nostres problemes, defensar els nostres ideals, donar una explicació lògica (dins el que cap), a aquelles coses que vols entendre i que no hi treus una resposta justa amb tu mateix, tornar parlar i discutir de tots els drets humans, etc, etc.

Confirmats si, ¿i ara què?, ¿hem canviat?, ¿som diferents a abans?. No, som totalment iguals a quan començarem. L'únic que ara ens mou és: - l'amor, la justícia, la veritat i la pau, arri-

bant a la conclusió que són el principi de tota l'humanitat.

Malgrat aquells que han fet de la confirmació una obligació, sense saber que és, ni que vol dir, aquells que no tenen present l'estima dió un amb l'altre, menys alguns que avui ja van endevinant què és estimar-se i que encara no ho saben del tot, se n'adonen que l'amor deu ser una sintonia que se pregonja més enllà de tota imatge, se n'adonen però no saben explicar que l'amor els ha fet diferents a ells mateixos per fer-los semblants a l'altre, sense acabar-ho de conèixer.

Margarida Oliver.

MENTIDES CERTES

La realitat i la ignorància són com la multiplicació i la divisió. Per saber dividir han de saber multiplicar. Passa el mateix, per tenir una noció de la realitat hem de ser uns ignorants.

A la vila cada un se'n cuida del ~~veïn~~.

Perquè, vilafranquers, no us empatxau de ca vostra si sabeu que també teniu qualche crítica que ~~fer~~.

No feis més que rentar-vos les mans - dins aigües brutes.

Jaume Rebassa

NOTICIES FRESQUES

S'ha sentit dir que l'Ajuntament - vol llogar el camp d'esports a la Federació Balear de futbol per 25 - anys. Per fer això, no importava - que la parròquia regalàs el camp a l'Ajuntament, ho hagués pogut cedir directament a dita federació.

¿Què ferem?. Tenien tanta de pressa per posseir el camp, perquè els donarien molts de doblers per fer un bon polideportiu, i deien: "si ja - tenguéssim el camp podríem fer els plans i vendrien subvencions. ¿A - on queda tot això?. ¿O només eren - excuses?.

+-+-+-----+

Creim que durant aquestes vacances l'Ajuntament s'hauria de preocupar que els nins estassen ocupats o tenguessin un temps cada dia per a jugar i estassin un poc controlats. Per exemple, els horabaixes, amb - un horari, tenir el camp d'esports obert, però no abandonat, sinó amb un encarregat que es preocupàs de que els nins es portassin bé, evitant així possibles accions deseducatives, etc. Hagués estat bo que aquest estiu ja haguessin tingut - feta la piscina, així començarien per un cap i ja tendrien un trosset fet.

+-+-+-----+

Ferem una mica d'aturada, el proper mes i fins el dia 5 de Septiembre no sortirà el FULL, !ah que passeu unes bones vacances.

+-+-+-----+

MATRIMONIS:

Gabriel Barceló Morlà amb Catalina Riera Alzamora.

Mateu Màs Fornés amb Antònia Sansó Gayà.

Gabriel Rosselló Gayà amb Yvonne - Pauline Bate.

DEFUNCIONS:

Margalida Màs Gomila.

Joana Mª Barceló Rosselló.

+-+-+-----+

Vacunació antirràbica de cans, el dilluns dies 5 i 12 de Juliol i di jous dies 8 i 15 de Juliol de les 7 a les 9 de l'horabaixa, en es - "Matadero".

+-+-+-----+

Fins ara han encertat el el concurs de dibuixos els nins:

Joan Barceló Barceló.

Maria Antònia Miralles Garí.

Andreu Bauçà Sastre.

Aquests nins seran cridats per la redacció de Santa Bàrbara, per ~~con~~ premiats.

+-+-+-----+

SE SUBASTEN ELS BARS PER LES FESTE DE LA BEATA. PER MÉS INFORMACIÓ, - A L'AJUNTAMENT.